

UN BELL MOT

Enfrontam pensaments. Fem córrer rius de sang,
L'odi és bessó corcat, és aigua de carrer.

El veritable Déu, Senyor per honorar,
és Jesús, o és Alà? És Buda, o Jehovà?
És un desconegut seguit per poca gent?
O no hi ha ningú després del Més Enllà?

Som homes a lloguer. Som veles de paper.
Llençam còdols eixuts. Guardam dolors banyats.

Mirant dins el poal, del pal del pou penjat,
veim niguls de colors, veim peixos escatats.
Sotjam llunes d'aram dins sementers de cards,
i sentim picarols repicant al demà.

Sé que no soc ningú... com ell, i l'altre, i tu..
Fem teringa de xots. Jugam a set i pus.

I sé que hi ha un llac on podríem nedar,
donant-nos tots les mans, fent pinya com germans.
És un lloc on lluitar defensant sempre el Be;
obliden-nos del Mal, i del que hom té o no té.

Hi ha tant i tant a fer en aquest Món de fang!
Canta, cec, el pinsà. Callen dofins d'argent.

En el fons ens assemblam, pensem el que pensem.
No importa el to de pell, ni l'aigua que bevem.
Està escrit en net —i ho hem de tenir clar—
que el bo és estimar, bufi d'on bufi el vent.

El pany que hi ha al portal dels dubtes que tenim
no pot ser per tancar, ha de ser per obrir.

A vegades, orats, aranyes sense fil,
entre revells i pins jugam a conillons.
Llegim sense llegir; no sabem com parlar;
rompem vidres tacats. Fem pols, no fem camí.

Dins les hores, nedant, hi ha pensaments de mel
color de blat madur, vestits de seda i llum.

Una paraula d'or pot dur la pau al Món,
creuant boires de fum, brollant de l'Infinit.
Amor es diu, el mot; un mot pur i senzill;
un cant que alegra el cor, com la pluja d'abril.

Julia Obrador